

דעם רבינ'ס עניכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

א גמ"ח איינס אין רער וועלט!

"כ'גלייב אז ס'האט א סיסטעם. מ'קען נישט
נעמען געלט אין די וועלט אריין - ס'איז אן
הלואה."

"אויב! איך זאג דיר, ס'איז א געלעגנהייט. מען
דארף זיך ארויפכאפן אויף דעם."

בקצור, ביז עטליכע מינוט איז שוין ר' געצ'ל'ס
שטוב באלאגערט געווארן מיט איינוואוינער פון
שטאט. יעדער איז געשטאנען מיט שפאנונג און
געווארט צו ווערן אויפגענומען
דורך ר' געצ'ל.

"א גוטן, וואס איז אייער
נאמען?" האט ר' געצ'ל
געפרעגט פון דעם ערשטן אין
די רייע.

"אברהם צימשונאוויטש."

"וויפיל געלט ברויכט איר

האבן?"

"איך מאך חתונה דריי קינדער אין די קומענדיגע
האלבע יאר. איך נויטיג זיך און א ריזיגע הלואה.

"ר' איד, איר דארפט מיר נישט אפגעבן דין וחשבון
וואס איר ווילט טון מיט דאס געלט, אלעס וואס
איך ברויך וויסן איז, וויפיל אויסצושטעלן דעם
טשעק.

שטיל. ר' אברהם פארלירט זיין לשון, ער איז נישט
צוגעוואוינט צו הערן אזאנס...

"נו, עס ווארט א גרויסער עולם אינדרויסן. איך

די וואכענדיגע סדרה, רעדט די תורה וועגן א איד
וואס איז געבען געווען אן ארימאן און האט זיך
פארקויפט פאר א קנעכט, ווען עס קומט יובל
גייט ער ארויס פריי, ווייל "כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים".

פאר מיר ברענגען א דבור פון ר' נתן וואס עס
מיינט א קנעכט וועלן מיר כאפן א שפאציר אין
שטאט בארגעריסקי...

"ווער וויל בארגן געלט?" האט
זיך געליינט אויף די מודעות,
וואס זענען צעשפרייט געווארן
איבער די גאסן פון שטאט. אלע
אינוואוינער האבן געליינט מיט
נייגער, וואס איז פשוט? ווער
האט געלט? ווער פארבארגט
געלט?"

ווען מען האט נענטער צוגעלייגט די אויגן צו די
מודעות האט מען קלאר געזען שטיין געשריבן
אז דער עושר פון שטאט, ר' געצ'ל, האט געעפנט
א נייע גמילות חסד וואו מען קען גרינגערהייט
באקומען הלואות. מען ברויך נישט קיין גרבים
און אויך זענען די צאלונגען נישט אזוי שווער.

די שמועה האט זיך צעשפרייט פון מויל צו אויער
ווי א ווילד פייער. "האסט געהערט? ר' געצ'ל
טיילט געלט!"

"וואס? וואו? וויפיל געלט מען וויל?"

האב נאך א לאנגער טאג היינט. וויפיל געלט ברויכט איר האבן?"

"המממ... הונדע--ך-טויז--ענט דאל--ער!" האט ר' אברהם מצליח געווען אויסצושטאמלען.

"אקעי, דא האט איר דעם טשעק. אבער געדענקט, דא שטייט דער טערמין ווען מען ברויך קומען באצאלן." ר' געצל דערלאנגט אים א שטר און געוויזן דעם דאטום ווען דאס געלט דארף אפגעברענגט ווערן.

אויף ר' בערל, ר' שמאי, ר' שלום און נאך טויזנטער מענטשן זענען אריבער ר' געצל און באקומען דעם זעלבן באהאנדלונג.

ר' אברהם קומט אהיים גליקליך און צופרידן. ער גרייט זיך אויף די חתונה מיט א פרייליכע געמיט. זיין פרוי גייט ארום איינקויפן שטאפיר. מען באשטעלט א חתונה-זאל און קעטערינג. אויך פארן גרויסן שבת איז מען פארנומען מיט אלע הכנות ארום.

די קומענדיגע האלבע יאר איז אדורכגעלאפן אין אן אויגנבליק ווען די משפחה טאנצט פון איין חתונה צום צווייטן. די פארפעלקער זענען זיך יעדער אהיים צו זייער וואוינונג גליקליך און צופרידן און דער טערמין פון באצאלן האט זיך דערנענטערט, שנעלער ווי ר' אברהם האט זיך געראכטן. א פעני [קליין מטבע] פון וואו צו באצאלן איז נישטא. ר' אברהם דרייט זיך ארום אן קיין קאפ. פון וואנעט וועט ער נעמען צו באצאלן דעם פאנטאסטישן סומע? ער שעמט זיך צו קוקן ר' געצל אין פנים.

אויף ר' געצל ווערט אומרויאגער פון טאג צו טאג. ער האט פארבארגט ריזיגע סכומים פאר

מענטשן און קיינער האט זיך נישט באוויזן אפצוגעבן אפילו א קליין חלק פון דער הלוואה. ער וויל נישט טראגן קיין שווער הארץ אויף קיינעם, אבער פארט, אביסל מענטשליכקייט... 'אזוי אויסצונוצן א מענטש?' טראכט ער מיט פאראיבל. טאקע נישט שיין אזוי אויסצונוצן א מענטש'נס גוטסקייט. ברענג כאטש עפעס... עפעס צו ווייזן אז דו מאכסט זיך צוטון. קום זיך כאטש פארענטפערן. קענסט קומען בעסן אפצושטופן דער טערמין. מאך גרינגערע צאלונגען - די מינימום וואס דו קענסט, אבער אזוי זיך נישט וויסנדיג צו מאכן איז ממש אן אומרעכט.

איין ר' אברהם איז פארהאן וואס זיין געוויסן פייניגט אים. ער דרייט זיך ארום אן קיין קאפ, ער מוז פאר יעדן פרייז באצאלן דעם חוב, אבער פון וואו? ער נעמט די קוראזש און גייט

אראפ צו ר' געצל. ער פארענטפערט זיך טויזנט מאל און פאלט אים צו די פיס. "טייערער ר' געצל, איך בעט אייך איבער," וויינט ער. "איך האב אייך באַמט געוואלט באצאלן אבער איך בין זייער געדריקט. אפּשער קען מען אפּשטופן דער טערמין פון צאלונגען?" בעט ער זיך מיט טרערן. "קוק אהער ר' אברהם," ענטפערט ר' געצל, "וואס וועל איך האבן אז דו וועסט מיר באצאלן דיין חוב? מענטשן זענען מיר שולדיג אסאך מער ווי דיר, און קיינער מאכט זיך נישט צוטון." האט ער זיך אויסגעטרעט. דו ביסט געווען אַרנטליך און זיך כאטשיג באוויזן זיך צו אנטשולדיגן, אנדערע טוען דאס אויף נישט. איך וועל דיר מוותר זיין דער חוב אבער איך וויל פון דיר נאר

דיר געטון, אָבער וואס דו קענסט יא טון איז צו רעדן צו אנדערע אידן, צו דינע חברים און נאנטע און זיי ערוועקן און מעורר זיין צו דאנקן און רעדן צום באשעפער. ווי מער אידן וועלן וויסן אז עס איז דא א גאט וועלכער איז דער גרויסער פארבארגער און ער איז דער וואס פארבארגט אינז די אלע גוטע מתנות אויף דער וועלט, איז דאס די בעסטע באצאלונג וואס מיר געבן צוריק פארן אויבערשטן.

אין קורצן: ווען דו רעדסט צו דיר אליין ביי התבודדות און ווען דו רעדסט צו דיין חבר, דינע געשוויסטער, דינע קרובים, דערמאן דעם אויבערשטנס נאמען, זאג: "געלויבט איז דער אויבערשטער איך האב היינט באקומען געזונט, א גוטע חדר, א געשמאקע מאלצייט, א לופטיגע וועטער, א.א.וו אלעס קומט פון אויבערשטן. אזוי וועט ווערן א גרויסע קייטל פון הונדערטער אידן וואס וועלן דאנקן און צוריקצאלן זייער חובות וואס דער באשעפער האט זיי פארבארגט!

ר' נתן אין זיין שפראך זאגט אז א איד דארף זיין א קנעכט פארן אויבערשטן דורךדעם וואס ער איז גרייט צו טון אלע סארטן צדקה און חסד פאר אנדערע, מקרב זיין אנדערע אידן צום באשעפער. אפילו דער מענטש פאלט איינמאל און נאכאמאל, אבער דער איד האט אזוי שטארק ליב דעם אויבערשטן איז ער גרייט אלעס צו טון מיט א ביטול און א תמימות, אזוי קען דער איד גרייכן און באקומען באצאלט די גרעסטע מתנות און אנקומען צו די העכסטע מדרגות ביז מען לאזט אים אריין אין אזעלכע באהאלטענע אוצרות וואס אפילו א מינד פון דעם גרויסן קעניג לאזט מען דארט נישט אריין. אבער מען דארף נאכאלץ בלייבן דעם פשוט'ער עבד וואס דינט זיין האר.

איין זאך: דו זאלסט ארומגיין צו די אלע בעלי חוב און צאמנעמען פון זיי דאס געלט. דערפון וועל איך האבן פיל מער רוח ווי ווען דו וועסט מיר אפגעבן נאר דיין חוב. "דערביי האט אים ר' געצול געגעבן א גאנצע בינטל מיט שטרות וואו עס איז פונקטליך פארצייכנט ווער און וויפיל מען איז אים שולדיג.

ר' אברהם איז איבערגליקליך אז ר' געצול איז מוותר אויפן ריזיגן חוב. ער דאנקט דעם באשעפער וואס האט אים געגעבן שכל זיך צו קומען באווייזן פארן עושר באצייטנס. און

פלייסיג האט ער זיך גענומען צו דער ארבעט. ער איז געגאנגען פון מענטש צו מענטש און אפגעבעטן די חובות. ווער עס האט נישט געהאט האט ער גענומען נאר אביסל. אלע האבן געשפירט ווי א שטיין איז אראפ פון זייער הארץ צו באצאלן כאטשיג א קליין טייל פון

זייער הלואה. מיט דער צייט האט שוין ר' אברהם געהאט אנגעקליבן א פאנטאסטישע סומע געלט וואס ער האט אפגעגעבן פאר ר' געצול.

דער הייליגער רבי, רבינו נחמן בן פייגא בן שמחה, ברענגט דעם אויבערדערמאנטן משל מיט די פאלגנדע נמשל:

דער אויבערשטער שענקט פארן מענטש אן א שיעור טובות וואס ער וויל מען זאל אים באצאלן. אבער דער מענטש פארגעסט וואס איז זיין תכלית אויף דער וועלט נאר געניסט פון די פולע גוטס אן צו באצאלן אפילו א קליין ביסל פון די חובות.

זאגט מען פאר דעם איד, "דו קענסט נישט באצאלן פארן באשעפער פאר די אומצאליגע גוטס און טובות וואס דער אויבערשטער האט

וואו איז יאסער'ע? #8

אין קורצן פון פריער:

ווען אנ"ש פארן ארויס צוזאמען צום גרויסן הנחת אבן הפינה פאר ישיבת ברסלב אין בני ברק פארן זיי אריין אין דמלה צו באזוכן ר' נחמן שטראקס אין תפיסה. די וועכטער לאזן זיי נישט אריין נאך א לאנגע משא ומתן באקומט ר' נחמן ערלויבעניש צוצטרעטן צום פענסטער וואו די חברים שרייען אים פונדרויסן, "ר' נחמן שטארק זיך און דערהאלט זיך!" אים צו מחזק זיין און דערפרייען.

די פאליציאנטן האבן אנגעכאפט יאסעלע וועלכער האט זיך גערופן יענקל גערטנער און אים גענומען מיט זיך ווען זיי געבן איבער די ידיעה פאר די הויכע פענסטער'ס פון די ציונישע מדינה, "דאס קינד איז ביי אונז אין האנט!"

נישט גלייך האט זיך יאסעלע אונטערגעגעבן, ער האט געהאט א וואוילע גוטע חינוך און א געוואלדיגע שטארקייט וויפיל מען האט אים פראבירט פרעגן קשיות און פראגעס האט ער זיך אלס געהאלטן מיט זיינס 'ער הייסט יענקל גערטנער!'. די ציונים האבן דערפאר געשיקט רופן די עלטערן זאלן קומען קיין אמעריקע און אנטקעגן זיין אמת'ע טאטע מאמע האט שוין יאסעלע נישט געקענט בלייבן מיטן שפיל און ער האט זיי אויסגעזאגט דעם פשוט'ן אמת: "אני יוסף" ... איך בין אייער יאסעלע....

אזוי ווי די מעשה האט באקומען א מורא'דיגער פרסום איבער די גאנצע וועלט איז פאר די

ציונים געווען זייער וויכטיג געווען צו ווייזן פאר די וועלט זייער געווינס, אלע צייטונגען זענען געווען פול מיט בילדער ווי יאסעלע טרעפט זיך מיט זיין טאטע מאמע ווען איבער דעם א גרויסן קעפל "געפונען יאסעלע"!

יאסעלע איז ליידער אריבער זייער א שווערער נסיון, פאר אזא קליין קינד, ווען זיינע אייגענע עלטערן פירן אים אראפ פון אידישן וועג און דערווייטערן אים פון באשעפער, מען האט געשווענקט זיין מח מיט נארישקייטן ביז ער איז נעבעך אינגאנצן פריי געווארן, די ציונים האבן מפרסם געווען אין די צייטונגען דער נייער יאסעלע... אן קיין קאפל און פיאות ווייט נעבעך פון זיין אמת'ן חן.

דער זיידע איז באפרייט געווארן פון תפיסה און יאסעלע איז געגאנגען וואוינען מיט זיינע עלטערן. זיי זענען נישט געגאנגען וואוינען קיין רוסלאנד נאר געבליבן וואוינען אין ארץ ישראל אבער ליידער זייער ווייט פון אידישקייט. דער פעטער פון יאסעלע, ר' שלום שטראקס - איז נעבעך געווען באשולדיגט מיטן נעמען א חלק אינעם פארכאפן יאסעלע איז געווען צוויי יאר אין לאנדאן ווייט פון זיין פאמיליע. נאכן הערן

געהאט ווער זאל הערן זייער וויי-געשריי און זיך קריגן פאר זייער לעבן, אונזער יאסעלע האט זוכה געווען צו האבן א זיידע מיט א מורא'דיגע מסירות נפש וועלכער איז נישט געבליבן גלייכגילטיג צו זען ווי מען גייט אוועקנעמען זיין אייניקל פון באשעפער, ער האט זיך נישט מייאש געווען! עס אים געווען זייער וויכטיג דעם רוחניות'דיגן לעבן פון זיין אייניקל און האט איבערגעקערט פאר אים א וועלט פשוטו כמשמעו...

כאטש יאסעלע איז צום סוף ליידער געבליבן נישט א חרדיש'ער איד האט אבער דער גאנצער דין ודברים ארום דעם נושא געמאכט א מורא'דיגער רעש אין דער וועלט, עס האט ארויסגעוויזן פאר אלעמען די אמת'ע מטהר פון די ציונים, הרה"ג ר' ראובן קארלשטיין זצ"ל שרייבט אין זיין ספר יחי ראובן אז בעפאר די פרשה פון יאסעלע איז ליידער נאר געווען אזא מציאות אז אידן ווערן פורקי-עול און ווערן פריי, עס איז נישט געווען אזא סארט מושג פון בעלי תשובה, אבער נאך די פרשה מיט יאסעלע האט זיך אנגעהויבן ווירבלען תנועות פון תשובה, אן א שיעור אידן האבן גענומען זוכן דעם אמת אין זייער לעבן און געטראפן זייער וועג צום באשעפער, ער נוצט דעם אויסשפראך, דער עולם איז נישט קיין גולם... די פרייע וועלט האט אנגעהויבן אביסל צו כאפן אז מען האט זיי פארנארט און גענומען זוכן דעם אמת.

מיר גלייבן אז די אלע נקודות טובות וואס יאסעלע האט אריינגעכאפט באגלייט אים נאך עד היום, דאס קאפל, יעדע קוש פאר די ציצית, זיינע פיאות'לעך אלס קינד. אזוי ווי מען

אז יוסעלע איז שוין פארכאפט האט ער זיך צוריקגעקערט קיין ארץ ישראל. אבער די ציונים האבן זיך נאך געדארפט נוקם זיין. ווען ער האט דערגרייכט דעם בארטן פון ארץ ישראל איז ער איינגעזעצט געווארן אין תפיסה. נישט גענוג צוויי יאר זיין ווייט פון די משפחה, האט ער נאך געדארפט שמאכטן אין תפיסה פאר נאך זיבן מאנאטן ביז מען האט אים באפרייט לחיים ולשלום.

די פרשה פון יאסעלע איז פארציינט פאר א זיג פון די ציונים אין זייער קאמף קעגן די פרומע אידן, עס קוקט אויס ליידער ווי די סטרא אחרא האט באזיגט די קדושה, אבער דער אמת איז אז די פרשה פון יאסעלע האט ארויסגעטעלט דעם שווערן מצב פון אידישע קינדער אין יענע צייט, עס זענען געווען אין יענע צייט אן א שיעור יאסעלעך וועלכע זענען ליידער אפגעפירט געווארן פון די הייליגע אמונה. די "ילדי טהרן" אידישע קינדער פון פרומע משפחות וועלכע זענען דא אין ארץ ישראל ליידער אינגאנצן אפגעפירט פונעם אידישן וועג, אזוי אויך די אלע קהילות פון תימן, מאראקא, שפאניע, סוריע א.א.וו. וועלכע זענען ארויפגעקומען פון זייערע לענדער וואוילע ערליכע פרומע אידן און די ציונים האבן גענומען די יונגע קינדער און זיי אראפגעפירט פון אידישקייט, די זעלבע אויך די קינדער פון שארית הפליטה פון רוסלאנד און פוילן נאכן וועלטס קריג נעבעך איבערגעליבענע נשמות קוים ביים לעבן האט מען זיי צוגענומען די אמונה אין באשעפער.

עס איז ליידער געווען א גזירת שםד פאר טויזנטער אידישע קינדער וואס האבן נישט

טראכט ער ביי זיך אז יעצט האט ער שוין אלעס פארלוירן אפילו די גוטע זאכן וואס ער האט פריער געטון, אבער דער רבי לערנט אונז אז נישט אזוי קוקט מען אין הימל, אפילו א מענטש איז געווען ערליך בלויז איין טאג און געדינט דעם באשעפער איז דאס זייער א גרויסע זאך, טראץ וואס שפעטער איז ער ליידער געפאלן וואו ער איז געפאלן אבער יעדער טאג פאר זיך איז זייער א געוואלדיגע טייערע פארדינסט!

דערציילט אויף דער הייליגער רבי (שיחות הר"ן רפ"ח) אז דער רבי ז"ל האט געוואלט מחזק זיין א איד האט ער אים געזאגט די ווערטער "ושוב יום אחד לפני מיתתך" טו תשובה איין טאג פארן שטארבן און אויסגעצויגן די ווערטער "יום אחד"! איין טאג! דאס מיינט אז אפילו א איד איז זוכה נאר איין טאג איז זיין גאנצן לעבן צו תשובה טון פארן השי"ת איז עס זייער א גרויסע פארדינסט טייערע פון כל הון דעלמא, ווייל געווענליך ווען א מענטש פאלט אראפ

און ווער מיינט איר האט געווינען? בענצי!

ישראל'יק האט זייער באדויער'ט און זיך אויפגעגעסן, ער טראכט צו זיך: "פארוואס קומט מיר אַזאַנס? איך האב דאך געלערנט אַסאַך מער צייט פון אים..."

נאר דא קומט אריין די אַמְת'ע אַמונה. די פשוט'ע ריינע אַמונה וואס מיר גלייבן אז אַלעס מאַכט דער הייליגער באשעפער, ער האט אַלעס פאַשאפן און גיבט אונז אַלעס. די אַמְת'ע אַמונה קומט אַרויף דוקא ווען עס קומט אונז אן שווער, ווען מיר זען פאר די אויגן זאכן וואס ס'איז שווער צו פאַרשטיין פאַרוואס עס האט פאַסירט, דאן דאַרפן מיר זיך זייער שטאַרקן מיט אַמונה און געדענקען אז מיר אידן דרייען זיך מיט אַמונה און מיר גלייבן אז אַלס וואס דער באשעפער טוט איז דאס בעסטע פאר אונז, אפילו אויב אונזער מַח פאַרשטייט עס נישט.

המשך פון זייט 12

נישט געוואונען דעם גורל

שבת און אויף שבת
נאכן סעודה און ווען

ער האט נאר געהאט א לידיגע מינוט האט ער עס אויסגענוצט. ביז ער האט שוין געהאט 52 קארטלעך.

ווינדעראם זיין חבר בענצי האט געלערנט ווייניג צייט און געהאט נאר 12 גורל קארטלעך. דער טאג איז געקומען, אַלע קינדער שטייען אַרום דער רבי ווען ער ציט אַרויס דעם גליקליכער געווינער פונעם אויסגעווארטענעם גרויסן גורל,

לעובדא ולציע שור

מר וואלפסון א באוואוסטער עושר אין חב"ד, האט געוואוינט אין שטאט לעניגראד. ווען זיין בחור איז אויפגעוואקסן האט ער אים געשיקט לערנען אין א ישיבה אין שטאט קיעוו. עס איז אריבער א שטיק צייט און דער עושר האט זיך פארלאזט אז זיין זון לערנט פלייסג אין ישיבה, אבער ליידער האט ער באקומען גריסן אז ער איז שוין לאנג נישט אין ישיבה און נישט נאר וואס ער איז נישט בין כותלי בית המדרש איז ער גאר געווארן א גנב רחמנא ליצלן!

דער טאטע האט געלייגט אלע זיינע געשעפטן אין דער זייט און זיך ארויסגעלאזט קיין קיעוו, ער מוז זיך זאפארט

טרעפן מיט זיין בחור. אז דער בחור'ל האט ליידער פארלוירן דעם געפיל צו לערנען אין ישיבה די הייליגע תורה האט ער זיכער פארגעסן פון דרך ארץ וואס קומט פאר תורה, ווען האט געהערט אז זיין טאטע קומט אים באזוכן האט ער זיך באהאלטן פונעם טאטן. דער טאטע דרייט זיך ארום אין שטאט אין אלע ערטער אין קליינע און אין די גרויסע געשעפטן ער זוכט אים ארום וואו מען זוכט א גנב, אבער דער בחור איז נישט צום באקומען! דער טאטע ווייסט נישט וואס צו טון מיט זיך פון גרויס צער.

אזוי זוכנדיג זיין זון אומעטום אין אלע ווינקלען באגעגנט ער אויפן וועג ר' הירש לייב ליפל ז"ל. דער עושר כאפט א שמועס מיט רבי הירש לייב און גיסט זיך אויס פאר אים זיין פארווייטאגטע הארץ. ר' הירש לייב הערט אים אויס און האט מיט אים גרויס מיטלייד, און רופט זיך אן: "זאלסט וויסן אז אלע אבדות ליגן ביים צדיק, אזוי שטייט אין לקוטי מוהר"ן סימן קפ"ח! הער אויס מיין עצה קום מיט מיר קיין אומאן, מיר וועלן מתפלל זיין ביים רבי'נס ציון אויף דעם ווייטאגליכן פראבלעם.

דער עושר האט צוגעשטימט צו דעם עצה און זיך ארויסגעלאזט מיט ר' הירש לייב קיין אומאן אויף ראש חודש אלול. שטייענדיג ביים הייליגן רבי'נס קבר האט דער טאטע פון גרויס צער זייער געוויינט און געקליפעט, ביז ער האט צוגעזאגט אז אויב ער וועט טרעפן זיין אנטלאפענער זון, וועט ער זיך אומקערן קיין אומאן אויף ראש השנה אינאיינעם מיטן בחור צו וויילן ביים קבוץ מיט אונזערע לייט.

נאכן זיך אויסגיסן זיין הארץ איז אים גרינגער געווארן, ער שטעלט זיינע טריט צוריק קיין קיעוו. ווי נאר ער איז אנגעקומען

מעשה ב' - דער מלך און דער קייסער

גיפארין אהיים און האט גיהאט א זון. און דער שידוך איז פון זיי פאר געסן גיווארין.

האט דער קיסר גישיקט זיין טאכטער לערנען. דער מלך האט אויף גישיקט זיין זון לערנען. זענען זיי ביידע אן גיקומען צו איין מלמד און זיי האבן זיך זייער ליב גיהאט האבן זיי צווישן זיך גימאכט אז זיי זאלן זיך נעמען

האט דער בן מלך גינומען א פינגערלי און האט איר ארויף גיטאן אויף דער האנד, האבן זיי זיך מתחתן גיווען. נאך דעם האט גישיקט דער קיסר נאך זיין טאכטער און האט זי גיבראכט אהיים,

דער מלך האט אויף געשיקט נאך זיין זוהן און האט איהם אויף גיבראכט צו זיך אהיים.

און מען האט גירעט שידוכים דעם קיסר'ס טאכטער. און זי האט ניט גיוואלט קיין שום שידוך מחמת דעם התקשרות וואס זי האט גימאכט מיט דעם בן מלך.

און דער בן מלך האט זייער גיבענקט נאך איר. און די בת קיסר איז אויף תמיד טרויעריג גיווען. און דער קיסר האט זי גיפירט אין זיינע הייף און אין זיינע פאלאצן און האט איר גיוויזן איר גדולה און זי איז אלץ גיווען טרויעריג. און דער בן מלך האט זייער גיבענקט נאך איר ביז ער איז קראנק

מעשה אמאל איז גיווען א קיסר. דער קיסר האט קיין קינדער ניט געהאט. ווידער איז גיווען איין מלך דער מלך האט אויף קיין קינדער ניט גיהאט.

האט זיך דער קיסר גילאזט אויף דער וועלט ער זאל זוכין טאמער וועט ער גיפינען עפעס איין עצה אדער א רפואה ער זאל האבן קינדער. דער מלך האט זיך אויף גילאזט אויף דער וועלט. זענען זיי ביידע זיך צום אויף גיקומען אויף איין הארבועריג. און האבן ניט גוואוסט איינער פון דעם אנדערין.

האט דער קיסר דער קענט דעם מלך אז ער האט איין נימוס פון איין מלכות. און האט אים גיפרעגט. האט ער אים מודה גיווען אז ער איז איין מלך. דער מלך האט דעם קיסר אויף דער קענט אז ער האט א נימוס מלכות.

האט ער אים אויף מודה גיווען. האבן זיי איינער דעם אנדערין דער ציילט אז זיי פארין פון קינדער וועגן. האבן זיי צווישן זיך גימאכט. באם אז זיי וועלן קומען אהיים און זייערע ווייבער וועלן האבן איינע א זכר און איינע א נקיבה זאלן זיי זיך משדך זיין.

איז גיפארין דער קיסר אהיים און האט גיהאט איין טאכטער. און דער מלך איז

גיווארין.

און וואס מען האט אים גיפּרעגט וואס ביסטו קראנק האט ער ניט גיוואלט זאגן. האט מען גיזאגט צו דעם וואס האט אים באדינט טאמער וועסטו קענען ביי אים דער קלערן.

האט ער זיי גיענפערט איף ווייס. ווארין דער וואס האט אים באדינט איז גיווען מיט אים דארט ווי ער האט גילערנט. האט ער זיי גיזאגט (פלומער דער באדינער האט גיזאגט זיי פאר וואס ער איז קראנק).

האט זיך דער מלך דער מאנט אז ער האט זיך שוין לאנג משה גיווען מיט דעם קיסר. און איז גיגאנגען און האט גישריבן צום קיסר אז ער זאל זיך רעכטן אויף דער חתונה. ווארין דער שידוך איז דאך שוין לאנג גיווען כנ"ל.

דער קיסר האט אבער שוין ניט גיוואלט דעם שידוך. לושמיר ער האט ניט גיקענט אים מעיז זיין. האט אים דער קיסר אפ גישריבן אז דער מלך זאל שיקן זיין זון צו אים כדי ער זאל זעהן אויב ער וועט קענען פירן לענדער וועט ער אים געבן זיין טאכטער.

האט דער מלך גישיקט דעם זון צו אים האט אים דער קיסר אנידער גיזעצט אין איין חדר. און האט אים אפ גיגעבן פאפירן

פון זאכן פון דער מדינה כדי ער זאל זעהן אויב ער וועט קענען פירן די מדינה.

דער בן מלך האט זייער גיבענקט זי צו זעהן ער האט זי אבער ניט גיקענט זעהן. אמאל איז ער גיגאנגען לעבן איין וואנט פון שפיגל האט ער זי דער זעהן איז ער גיבליבן חלשות.

איז זי גיקומען צו אים און האט אים דער מינטערט. און האט אים גיזאגט אז זי וויל ניט קיין שום שידוך מחמת דאס התקשרות וואס זי האט שוין מיט אים גיהאט.

האט ער צו איר גיזאגט. וואס טוט מען דיין פאטער וויל אבער ניט האט זי גיזאגט פון דעסט וועגין פארט האלט זיא זיך נאר אין אים. נאך דעם האבן זיי איין עצה גיהאלטן זיי וועלן זיך אוועק לאזן אויף דעם ים. און האבן זיך גידונגען איין שוף און האבן זיך אוועק גילאזט אויף דעם ים.

זענען זיי גיגאנגען אויף דעם ים. נאך דעם האבן זיי גיוואלט צו קומען צו א בארטן זענען זיי גיקומען צום בארטן איז דארט גיווען א וואלד זענען זיי אהין גיגאנגען.

האט די בת קיסר גינומען דאס פינגעריל און האט אים גיגעבן און זי האט זיך גילייגט שלאפן. נאך דעם האט דער בן מלך גיזעהן אז זי וועט שוין וויטער אויף שטיין האט ער אנידער גילייגט דאס פינגעריל לעבן

איר. דער נאך זענען זיי גיגאנגען צו דער שיף.

דער ווייל האט זי זיך דער מאנט אז זיי האבין פאר געסין דאס פינגעריל דארט. האט זי אים גישיקט נאך דעם פינגעריל. איז ער אהין גיגאנגען, האט ער ניט גיקענט גיפינען דאס ארט. איז ער גיגאנגען ווייטער און האט ווייטער ניט גיקאנט גיפינען דאס פינגעריל.

איז ער גיגאנגען זוכין דאס פינגעריל פון איין ארט צום אנדערין ביז ער איז פאר ערט גיווארין. און האט זיך שוין ניט גיקאנט אום קערין איז זי גיגאנגען אים זוכין. איז זי אויך פאר ערט גיווארין.

לעובדא ולצעשר

המשך פון זייט 7

אין שטאט קיעוו אינעם געגנט וואו זיין זון האט זיך אויפגעהאלטן איז דער זון אים אנטקעגן געלאפן מיט גרויס ליבשאפט און ארויפגעפאלן אויפן טאטן מיט בכיות מיט א געשריי: "טאטע, טאטע, וואו ביסטו געווען?!" איך האב זיך אזוי שטארק געבענקט נאך דיר!"

דער עושר האט געהאלטן ווארט, אויף ראש השנה איז ער טאקע געווען צוזאמען מיטן בחור'ל אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן. זינט דאן זענען די צוויי דער טאטע מיטן בחור נתקרב געווארן צום הייליגן רבי'ן דרך נאכדעם וואס דער רבי האט צאמגעברענגט

איז ער גיגאנגען און האט גיבלאנזעט און האט אלץ ווייטער גיבלאנזעט. נאך דעם האט ער דער זעהן איין וועג איז ער גיגאנגען אין ישוב אריין און ער האט ניט גיהאט וואס צו טון איז ער גיווארין א משרת. און זי איז אויך גיגאנגען און האט גיבלאנזעט. האט זי זיך מישב גיווען זי וועט זיך אנדער זעצן ביי דעם ים איז זי גיגאנגען צום בארטן פון דעם ים.

און דארט איז גיווען ביימער פון פירות. איז זי דארט גיזעסן. און ביי טאג פלעגט זי אום גיין באים ים. טאמער וועט זי גיפינען עמיצן און זי האט זיך מפרנס געווען פון די פירות. און באנאכט פלעגט זי ארויף גיין אויף א בויס כדי זי זאל זיין אפ גיהיט פון די חיות.

די פארלירענע אבידה צום ריכטיגן ארט. ווען אלע האבן געזען אז יעדער דבור פון רבין איז לעבעדיג און דער רבי שטייט הינטער דעם אפילו הונדערט יאר שפעטער, און די מעשה איז געווען אן אפענער נס און א מופת פון הייליגן רבין.

ווען עס איז שפעטער געווען די הונגער יארן אין אומאן פלעגט דער עושר שיקן מיט זיין ברייטע האנט, עסן און קליידונג פאר אונזערע לייט, ווייל אין לעניגראד האט נישט געהערשט אזא הונגער ווי אין אוקריינע.

לאמיר זיך פאר העערן

מעשה ב' פון דער מלך און דער קיסר (1)

- ☐ ביי איין מלמד
- ת. וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?
☐ אז זיי וועלן זיך קיינמאל נישט קריגן
☐ אז זיי וועלן חתונה האבן
☐ אז זייערע קינדער וועלן זיך משדך זיין
- ו. וואו האט די בת הקיסר פארגעסן דאס פינגערל (רינגל)?
☐ אין איר שטוב פאר זי איז ארויס
☐ אויפ'ן שיף
☐ אין וואלד וואו זי איז געשלאפן
- ז. ווער האט געטראפן די פינגערל (רינגל)?
☐ דער בן המלך
☐ די בת הקיסר
☐ קיינער נישט
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

- א. האבן דער מלך און דער קיסר געהאט קינדער?
☐ דער מלך האט געהאט קינדער און דער קיסר נישט
☐ דער קיסר האט געהאט קינדער און דער מלך נישט
☐ ביידע האבן נישט געהאט קינדער
- ב. וואו האבן זיך געטראפן דער מלך און דער קיסר?
☐ אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם מלך
☐ אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם קיסר
☐ אין איין גאסטהויז (הארבעריג)
- ג. וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?
☐ אז אויב זיי וועלן האבן איינער א זון און איינער א טאכטער וועלן זיי זיך משדך זיין
☐ אז עס וועט זיין שלום צווישן זייערע מדינות
☐ אז זיי וועלן ווערן איין מדינה מיט איין קעניג
- ד. וואו האבן זיך געטראפן דער זון פון מלך און די טאכטער פון קיסר?
☐ אין איין גאסטהויז (הארבעריג)
☐ זיי האבן געוואוינט בשכנות.

טיפער געטראכט

☐ ? (על"ת מכתב הסתלקות) ?

תשובות אויף פאריגע וואך

וואו נאך אין ספורי מעשיות ווערט דעמאנט "ברודער" ? "עופות" ? "חיות" ? "ווינטן" ?

- ברודער: - אין מעשה ב' מאל - אין מעשה ט': 2 מאל - אין מעשה י"א: 1 מאל - אין מעשה י"ב: 1 מאל
- עופות: אין מעשה י"א: 4 מאל - אין מעשה י"ב: 1 מאל - אין מעשה י"ג: 1 מאל
- חיות: אין מעשה ב': 1 מאל - אין מעשה י"א: 3 מאל - אין מעשה י"א: 6 מאל - אין מעשה י"ב: 1 מאל - אין מעשה י"ג: 1 מאל
- ווינטן: אין מעשה ב': 1 מאל - אין מעשה ג': 1 מאל - אין מעשה ד': 1 מאל - אין מעשה ה': 2 מאל - אין מעשה ו': 1 מאל - אין מעשה ז': 3 מאל

וואו לערנען מיר זיך ביי די מעשה - וואס עס שטייט: "שכל אחד מאנשיו בודאי יזכה בסוף לבוא בזה העולם למה שצריך?" - צום סוף האט ער זי ארויס גענומען

געווינער אויף די בחינות פון אבידת בית מלך #3 איז ווידער אמאל: הילד החשוב נחמן ישראל בית שמש,

מען קען אנעמען די מתנה ביים משגיח ר' יואל יאראוויטש אין חדר ברסלב ב"ש

נישט געוואונען דעם גורל

נאך לאנגע
יארן פון
פארן אויף
ווייטע
נסיעות און
פארשידענע
השפלות,

איז געקומען די גוטע בשורה אז דער קייסער האט
געבוירן א טאכטער און דער מלך א זון.

אין שטוב פון איין מלמד האבן דער זון און
טאכטער זיך באגעגנט און זיך זייער געליבט ביז זיי
האבן באשלאסן אז זיי וועלן זיך משדד זיין איינער
מיט די צווייטע. דער הייליגער רבי דערציילט אונז
אז נאכן באשליסן אז זיי וועלן חתונה האבן האט
דער בן מלך גענומען א רינגל און דאס ארייפגעטון
אויף דער האנט פון די בת קייסער און שידוך
געשלאסן.

וואס איז מרמז די רינגל? וואס קענען מיר זיך
לערנען דערפון לעובדא למעשה אויף עבודת ה'
מיר אלע ווייסן אז א רינגל איז רינדיג און עס נעמט
ארום דאס גאנצע פינגער ארום. דער רינג איז אונז
מרמז אויף די הייליגע אמונה וואס אויף דעם לעבן
מיר. דער פסוק זאגט: "אמונתך סביבותיך", די
אמונה נעמט ארום און רינגלט ארום דער מענטש
וואו אימער ער שטייט און גייט יעדע סקונדע פון
טאג.

דאס ערשטע זאך וואס ער האט איר געברענגט
צו דער חתונה איז די כח פון אמונה - דאס רינגל
וואס נעמט ארום דעם איד יעדן טאג, אין יעדע
צייט, אויף יעדע פלאץ.

וואס איז געשען ווען דאס רינגל - די אמונה
איז דארט פארלוירן געווארן ביים בארטן? זיי
האבן זיך ארויסגעלאזט דאס אויפזוכן און זענען
פארבלאנדזשעט און דערווייטערט געווארן ווייט
ווייט. דאס געשעט ווען ס'איז נישטא קיין אמונה!
א מענטש טראכט אז ער וועט זיך אליין מסדר זיין,
ער ווייסט און פארשטייט אלעס, אפער אן אמונה
בלייבט אלעס שטעקן, אלעס ווערט צעמישט און
פארפלאנדערט, איבערגעדרייט און צעשפרייט.
כדי מיר זאלן פארשטיין די גרויסקייט פון אמונה
וועלן מיר דערציילן א משל אויף ישראל'יק דער
טייערער מתמיד.

ישראל'יק איז גוט משקיץ צו לערנען און גוט חזון
מיט גרויס התמדה ער זאל קענען פארשטיין די
סגיא וואס מ'האט געלערנט אין חדר אזוי וועט ער
גוט קענען די בחינה.

דער רבי האט אויסגערופן אין חדר אז עס וועט
פארקומען א 'גרויסע גורל' צווישן אלע אינגלעך
וועלכע זאמלען זיך 'פערטל שעות רצופות', פאר
יעדע פערטל שעה לערנען באקומט מען א קארטל
אריינצוגיין אין גורל.

ישראל'יק האט געלערנט גאר אסאך שעות דורכאויס
די צוויי וואכן, נאך די שעות אין חדר האט ער
צוגעלערנט אסאך שעות אין בית המדרש, ערב